

MINISZTERVALTOZAS.

A *Kormányzó Úr Öfőméltósága Teleki Mihály gróf* földművelésügyi minisztert saját kérelmére és szolgálatainak legteljesebb elismerése mellett a földművelésügyi tárca vezetésétől felmentette és m. kir. földművelésügyi miniszterré *Bánffy Dániel báró* nagybirtokos, országgyűlési képviselőt nevezte ki.

Sajnálattal búcsúzunk a volt földművelésügyi miniszter úrtól, akinek a részéről az erdőgazdaság ügyeivel szemben mindenkor a legnagyobb megértést és jóindulatot tapasztaltuk.

Egyike volt azoknak, akik a szaktudást mindig kellőképpen értékelték. Minden ténykedéséből kiviláglott a magyar erdő és a vele foglalkozók iránt érzett megbecsülés és a magyar föld mérhetetlen szeretete. Egyesületünk ezenkívül nemcsak a megértő minisztert találta meg benne, akinek ajtaja mindenkor nyitva állott az egyesület kérései számára, hanem az egyesület munkájának méltánylóját és bőkezű támogatóját is.

Eléggé sajnáljuk, hogy az a törekvésünk, amivel az erdőgazdasággal kapcsolatos összes ügyek intézését az ő kezébe kívántuk csoportosítani, nem járt a megfelelő eredménnyel, mert meggyőződésünk, hogy ebben az esetben a ma ellátási nehézségeinek számottevő része nem okozna a kormányzatnak ilyen jelentős gondokat.

Amikor megértő jóindulatáért és sokszor élvezett támogatásáért itt az egész magyar erdőgazdaság hálás köszönetét tolmácsoljuk, egyúttal arra kérjük, hogy az erdőgazdaság ügyei iránt mindenkor tanúsított megértő, meleg érdeklődését és jóindulatát továbbra is őrizze meg számunkra.

*

Az új földművelésügyi miniszter a visszakerült erdélyi részek legnagyobb magánerdőbirtok tulajdonosa, aki egyúttal a nagy-kiterjedésű családi erdővagyon ügyeit is intézte.

Nemcsak a szoros értelemben vett erdőgazdaság, de a fafeldolgozó és különösen a fűrészipar terén is igen értékes, multbeli munkásságra tekinthet vissza.

Ugy érezzük, hogy vele olyan birtokos került a miniszteri székre, aki az erdőgazdaság igényeit és tennivalóit a maga multjában gyakorlatilag is bőségesen megismerte és arravalóságának és rátermettségének már eddig is bőségesen adta tanujelét.

Egyesületünket ezenkívül hagyományos kötelek is fűzik hozzá, hiszen nagyatyja, *Bánffy Dezső báró*, 1885—1898-ig mint al-elnök, attól kezdve pedig egész 1911-ben bekövetkezett haláláig, mint elnök állott az egyesület ügyeinek az élén.

Ez a 26 esztendő a fejlődés és virágzás időszaka volt, amikor az anyagilag is erős egyesület messzeterjedő értékes és ered-

ményes munkát végzett a magyar erdőgazdaság fejlesztése érdekében.

Mi hisszük azt, hogy ez a hagyományos szeretete és megbecsülése az erdőnek és a vele foglalkozóknak éppen úgy él az unokában, mint ahogy élt nagynevű nagyatyjában, s a magunk részéről a legteljesebb bizalommal tekintünk munkássága elé.

Az egyesület részéről pedig egy ígéretünk és egy kérésünk van vele szemben.

Igéretünk az, hogy úgy mint eddig is, minden erőnkkel támogatni fogjuk a földművelésügyi minisztert és az alája rendelt erdészeti főosztályt a magyar erdőgazdaság fejlesztésére és felvirágoztatására irányuló törekvéseikben. Ezeket a törekvéseket pedig ma annál fontosabbnak tartjuk, mert meggyőződésünk szerint a magyar földnek több mint 20%-át kitevő erdőterület olyan óriási nemzeti kincs, aminek igen fontos hivatást kell a nemzet mai és jövő életében betöltenie.

A kérésünk pedig az, hogy tisztelje meg Önagyméltósága bizalmával egyesületünket és hallgassa meg szavunkat az erdőgazdaságot érintő összes kérdésekben, mert meg lehet győződve róla, hogy bennünket is ugyanaz a cél vezet, ami őt: a köznek, a nemzet egyetemes érdekének legjobb szolgálata.

B. Z.

MOLCSÁNY GÁBOR — MINISZTERI OSZTÁLYFŐNÖK.

Amikor őszinte örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy államerdészetünk vezetőjét a *Kormányzó Úr* Öfömméltósága miniszteri osztályfőnökké léptette elő, úgy érezzük, örömünk az egész magyar erdőgazdaságé.

Molcsány Gábor nehéz időben vette át felelősségteljes hivatalt és munkájának a mennyisége, sőt súlya az elmúlt 2 évben sokszorososan megnövekedett.

Ez a többlet Magyarország újjáéledéséből, erdeink területének jelentős gyarapodásából fakad. A vezetésnek tehát a trianoni börtönből kiszabadult magyar élet újabb, távlatosabb követelményeihez kell igazodnia és ezért jelent hatványozottan olyan szellemi igénybevételt, amelynek csak kivételes tehetség és meg nem alkuvó szakszeretet tud eleget tenni.

Molcsány Gábor fáradhatatlan, önfeláldozó munkáját kezdetől fogva csodáljuk és nem titkoljuk azt sem, hogy gyakran tekintettünk aggodalommal éjt-napot egybetevő, egészségét fenyegető elfoglaltságára.

De akit az Isten nagy feladatok elvégzésére rendelt, annak erőt is ad és ezért hisszük, hogy *Molcsány Gábor* is hiánytalanul el tudja végezni mindazt, ami még rá vár.